

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Mirades ianquis

1 De què va? Drew és un fracassat dissenyador de sabatilles d'esport, prop del suïcidi rep la notícia de la mort del pare...

2 Com va? El darrer film de Cameron Crowe (*Casi famosos*) és una americanada com el Gran Canó del Colorado. Més peculiar que la NBA. Cal situar-ho perquè sinó és d'aquelles pel·lícules que conviden a abandonar la sala o cremar la pantalla. Si hom supera aquests impulsos atàvics i s'ho mira amb ganes de fer antropologia comparativa de costums, quan te n'adones fins i tot pots passar-t'ho bé. Perquè en la fracassada vida del Drew, que interpreta amb voluntat l'Orlando Bloom recent sortit de guerra-jar al regne dels cels, hi

ha el tendrum sentimental d'un Frank Capra reciclat amb ritmes pop, Elton John, Simple Minds, molt de telefonia mòbil i un excés de cultura familiar. El film té dues parts: la del viatge d'anada, on la Kirsten Dunst fa d'hostessa aèria insofrible, i la de tornada del poble natal —el millor del conte—, quan la Kirsten brilla per la seva absència. Una gimcana turístico-patriòtica amb parada i fonda a Memphis, bressol d'Elvis Presley i tomba de Martin Luther

King. Ah! I la sempre impagable Susan Sarandon, que es marca un claqué impossible al toc d'un *Moon River* del tot nostàlgic.

3 I va: reservat per a ianquifils amb sentit del ritme i dosis immenses d'amor a l'amor.

Elizabethtown

Director: Cameron Crowe. Intèrprets: Orlando Bloom, Kirsten Dunst, Susan Sarandon, Alec Baldwin, Jessica Biel, Marc Borrell. EUA, 2005. 123 minuts. Rambla.